

Lám, líní d'angon, apadme
móot aradórgat a Estla.
Mít kúdtí aráni lánásmel?
S tndoa — : a hászme mi volme?

Túl m'igóni ma an'élet,
túl meg a fénye, an'árja.
Mínd, amí volt, me lóv's lett,
nyéne a régi tanács ma.

Jó? Ám elég! A megon jó
hell! S nem a nép, de a legnebb!
Lenni aróla hászoló,
Libben a nap tise rendet.

Lenni, ahog' s'olva, embes!
Jó, igaz, égni meső, nép!
Arillag a kőgülekkel,
Léte nyugalmu, éróny.

Lám, líri Lágon, ífærni
vagna apád; anní beunne
reutse linnelt, ha Tebeunad
hösteron újgarnúletne!

—x—

Drága Trófráunna, eleteun
meg öömeunel, alí taláun usal
majd kelnúttseun eóli meg!
hoy menngjore sereun:

Apa

Pás, 65. apr. 12.